

"Sabıkan beyan ettiğimiz gibi, hayat, kesrette bir tarz-ı vahdeti temin eder, bir nevi bekàya sebebiyet verir. Demek vahdet ve bekà, ruhta esastır ki, ondan kesrete sirâyet eder." İzah eder misiniz?

Örnek olarak insan bedeni üzerinde duralım. Bedenin yüz trilyon hücreden meydana geldiği söyleniyor. Bütün hücrelerin hayat sahibi olmaları ve bir ruhun emrinde birlikte görev yapmalarıyla o hücrelerin tamamı bir tek şey gibi oluyor ve bir isimle yad ediliyorlar: **Beden!**

Böylece o kesrette, yani yüz trilyonluk bir çoklukta bir vahdet ortaya çıkmış olur. Bu hayat sayesinde o hücrelerin tamamı ve onlardan meydana gelen bütün organlar hayatlarını sürdürürler; bir nevi bekaya mazhar olurlar. Bu cümledeki **beka** kelimesi, **devam** mânâsındadır. Ruh bedenden çekildiği ve hayata son verildiğinde, o beden belli bir zaman sonra yine yolculuğunun ilk noktasına döner, yani elementlere dönüşür.

Vahdet ve bekanın ruhta esas olması, ruhun basit olması yani akıldan hayale ve hissiyata kadar her şeyin onda bir tek şey olarak kendini göstermeleri demektir. Bu ruhun hayatı devamlıdır, hücrelerin değişmesiyle değişmez.

Bu "**vahdet ve bekànın kesrete sirâyet etmesi**" ise, ifade ettiğimiz gibi, yüz trilyon hücrenin bir tek beden olarak kendini göstermesi (**vahdet**) ve bedenin hayatının da bu birlik ve beraberlikle devam etmesi (**beka**) mânâsındadır.